

Despre Clasicism

Termenul comporta sensuri largi, exprimand o atitudine estetica fundamentala ce se caracterizeaza prin tendinta de a observa fenomenele in contextul universului si de a le inchega intr-un sistem proportional si armonios, corespunzator frumosului si concordant cu norme rationale care impun tipuri model, perfectiunea, idealul.

Curentul se defineste ca o miscare artistica si literara care promoveaza ideile de echilibru si armonie a fiintei umane, constituite in modele durabile si care se pot regasi in timp.

De aici intoarcerea la antichitatea greaca si latina. Sunt relevante sculpturile lui Fidias (care a condus si lucrarile de pe Acropola Atenei), arhitectura cladirilor din Grecia, tragediile lui Eschil, Sofocle, Euripide, Artele poetice ale lui Aristotel si Horatiu etc.

Curentul clasicismului este definit ca atitudine estetica fundamentală de observare si realizare a unui sistem armonios, stabil, proportional, dominat de elementele frumosului, in concordanta cu norme specifice (cele trei unitati in dramaturgie) si care tinde spre un tip ideal, echilibrat, senin al perfectiunii for melor.

A aparut in Franta, in secolul al XVII-lea (inaintea iluminismului), extinzandu-se in intreaga Europa. S-a manifestat in toate artele - literatura, pictura, muzica, arhitectura.

Trasaturi: regula celor trei unitati in dramaturgie (loc, timp, actiune); puritatea genurilor si a speciilor literare; intaietatea ratiunii; imitarea modelelor greco-romane; cultul pentru adevar si natural (in literatura), infrumusetarea si innoibilarea naturii (in pictura); promovarea virtutii propunand un tip de om multilateral, complet (tip social - nu exceptional, unic - un model); natura se subordoneaza idealului uman - caracter moralizator.

Cultiva trasaturi distincte curajul, vitejia, generozitatea sau lasitatea, avaritia, naivitatea.

Puritatea stilului, sobrietatea, stil inalt, nu amestecul de stiluri.

Prin extensiune, termenul se foloseste si pentru a denumi perfectiunea, armonia.

Reprezentanti: in literatura universala: P. Corneille, J. Racine, Moliere, Boileau, La Fontaine, La Bruyere, in Franta.

In literatura romana - secolul al XVIII-lea si al XIX-lea, indeosebi: elemente in Tiganiada de I. Budai-Deleanu, M. Eminescu, I. Creanga, I. L. Caragiale, I. Slavici - perioada mari lor clasici. Se manifesta predilectie pentru speciile: oda, epigrama, idila, rondel, epistola, satira, fabula, comedie etc.